

OVERDENKING

OVERDENKING

'HEER, red toch mijn leven!'... (Psalm 116: 4^b)

Lezen: Psalm 116

1. *God heb ik lief, want die getrouwe Heer nam, toen ik riep, met toegenegen oren mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen en levenslang ben ik niet eenzaam meer.*
2. *Toen de benauwdheid dreigend op mij viel en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, heb ik de naam des Heren aangeroepen en weende; Heer mijn God, bewaar mijn ziel!*
3. *Hij is goedgunstig in gerechtigheid, Hij wil zich altijd over ons ontfermen. Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen. Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.*
4. *O God, mijn God, die van de dood mij redt, mijn tranen afgewist! Voor het oog des Heren mag ik weer vrij in 's levens land verkeren, geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet.*
5. *O 'k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij nog met mij waart in 't diepst van mijn benauwen, toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen en leugen werd wat men mij troostend zei.*
6. *Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan, nu danken voor de redding van mijn leven? Ik heb de kelk van 's Heren heil geheven en noem voor heel het volk zijn grote naam.*

7. *De dood van een die Hem is toegewijd staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder.
Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd!*

8. *Voor 't oog van al de zijnen zal ik Hem offers van dank naar mijn beloften brengen, in 's Heren voorhof mijn gejubel mengen met uw lofprijzingen, Jeruzalem.*

In Psalm 116 is een dichter aan het woord die terugziet op een moeilijke periode die achter hem ligt. In Nederland, ja zelfs in de hele wereld, maken op veel plaatsen mensen een moeilijke periode door. Vanwege het rondwarende Coronavirus zijn er allerlei strenge maatregelen van kracht die de verspreiding van dit virus moeten tegen houden. Tot nu toe stijgen de cijfers in ons land van hen die besmet zijn en van hen die hierdoor opgenomen moeten worden in het ziekenhuis en soms zelfs op de Intensive Care afdeling terecht komen.

Wanneer kunnen wij terugzien op de crisis als iets dat achter ons ligt. Niemand die het ons met zekerheid kan zeggen. De huidige maatregelen blijven voorlopig van kracht. We zijn met elkaar in een onverwachte en ongedachte situatie terecht gekomen. Jongeren uit de hoogste klassen van het middelbaar onderwijs kunnen dit jaar geen centraal schriftelijk eindexamen doen. We kunnen niet op bezoek in zorginstellingen. Juist het bij elkaar komen brengt risico's met zich mee. We kunnen ook niet naar de kerk.

Alhoewel aan Psalm 116 moeilijke en zware omstandigheden ten grondslag liggen, lijkt deze Psalm op het eerste gezicht niet bruikbaar, niet van toepassing op onze situatie. Wij zitten immers nog aan alle kanten volop in de ellende.

Toch kan deze Psalm ons naar mijn overtuiging juist nu bemoedigen.

De inzet van de Psalm luidt:

¹*De HEER heb ik lief, hij hoort
mijn stem, mijn smeken,
²hij luistert naar mij,
ik roep hem aan, mijn leven lang.*

Hier wordt de Here God geprezen als een God die voor mensen een luisterend oor heeft. De Here God luistert naar mensenwoorden. Hier

mag op zich al een geweldige bemoediging van uit gaan. De Eeuwige is de Hoorder van ons gebed. Een spreekwoord zegt 'Nood leert bidden'. Of dit daadwerkelijk (nog) zo is, valt nog te bezien. Zeker is wel, dat mensen in nood mogen bidden. De Psalmdichter getuigt ervan. Tevens verbindt hij er de conclusie aan om niet alleen in de nood te bidden tot de Here God.

In enkele woorden beschrijft de psalmdichter zijn ellende. Doodsdreiging, angst en pijn waren overheersend en allesbepalend aanwezig in zijn leven. Juist nu zijn dat ook elementen die zich aandienen in de actualiteit van ons leven. Wat dit bij de dichter concreet is geweest, vertelt hij ons niet. Uit alles blijkt dat het heel heftig is geweest. Bij de Here God vond hij redding. In mensen raakte de dichter teleurgesteld (*geen mens die zijn woord houdt*). In de berijming van Psalm 116 is dit geworden tot:

5. *O 'k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij
nog met mij waart in 't diepst van mijn benauwen,
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen
en leugen werd wat men mij troostend zei.*

Weliswaar zien we in onze huidige situatie gelukkig juist allerlei mooie initiatieven van hulpvaardigheid en betrokkenheid opbloeien. Maar we weten ook van situaties van ziekte, zorgen, angsten en verdriet dat mensen, vaak goedbedoelde woorden spreken die goed beschouwd kant noch wal raken. Daar kunnen we allemaal wel voorbeelden van bedenken.

Juist dan, wanneer een mens helemaal op zichzelf teruggeworpen lijkt, dan mogen we ontdekken dat de Here God erbij is, ons niet alleen laat. Soms ervaar je dit op het moment zelf niet zó. De dichter van Psalm 116 verwoordt het in zijn terugblik. Daarin zegt hij:

¹⁰*Ik bleef vertrouwen, ook al zei ik:*

'Ik ben diep ongelukkig.'

Laten we met elkaar proberen dit vertrouwen niet te verliezen en zeker ook elkaar daartoe aanmoedigen.

In de Psalm wordt dan gesproken over de beker van de bevrijding:

¹³*Ik zal de beker van bevrijding heffen,*

de naam aanroepen van de HEER.

Voor Joden klinkt hierin een verwijzing naar de viering van het Pascha, het feest van de herdenking van de bevrijding uit de slavernij van Egypte. Tijdens de Pesachmaaltijd ging de beker van de bevrijding rond

als 'beker der dankzegging'. Deze laatste uitdrukking herinnert ons aan de viering van het Heilig Avondmaal. Bij de instelling van het Heilig Avondmaal, tijdens een Pesachmaaltijd, nam de Here Jezus die beker van de bevrijding:

²⁷*En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, ²⁸dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. (Matteüs 26: 27-28)*

Ook wij mogen deze beker heffen. Deze beker, die ons verbindt met het werk van de Here Jezus en Zijn offer aan het kruis en Zijn overwinning op de Paasmorgen.

Door de hectiek van het moment zouden we bijna vergeten dat we op weg naar Pasen leven.

Pasen het feest van het Leven!

Laten we hopen en bidden dat we dan, of kort daarna, in ieder geval op afzienbare termijn, wij dan weer verenigd en tezamen de lof van onze God mogen zingen.

in het bijzijn van heel zijn volk,

¹⁹*in de voorhoven van het huis van de HEER,*

Ds. M. A. Bos